

[Søren P. Larsen.]

Udgifter til Staten, som Kommunerne har ringe eller ingen Indflydelse paa, og det er ikke et Standpunkt, vi havde forleden Dag og er løbet fra i Dag, men det staar vi fremdeles paa.

Jeg havde troet, at der havde ligget et dybt alvorligt Princip bag ved Ministeriets Stilling til, ja, undskyld jeg siger det, Præmieforhøjelsen paa 2 Kr. 40 Øre, men hvis Ministerens Forklaring er rigtig, og jeg har ingen Grund til at tvivle paa den, fik man det Indtryk, at det var et praktisk Spørgsmaal, han løste, og det, der var bestemmende for Løsningen, var Vandstanden i Finanshovedkassen, det vil sige, hvor mange Penge der var i den.

Jeg troede virkelig, at naar i sin Tid Ministeriet gennem Socialminister Steincke foreslog Socialreformen, hvorved man gik fra den vederlagsfri Aldersrente over til Folkeforsikring og stillede Krav om Kontingentbetaling, laa der et dybt alvorligt Princip bagved, nemlig dette, at hvis en væsentlig Stigning af disse Udgifter som Følge af Udvidelse eller af anden Aarsag skete, saa skulde det efterfølges af en Udvidelse af Præmiebetalingen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar vi kommer til at drøfte det i Udvalget, vil det vise sig, at denne min Paastand har Forbindelse med Virkeligheden, og jeg kan ikke tro, at man stiller et Forslag paa Grundlag af, hvor meget der tilfældigvis i det Øjeblik er i Kassen.

Der har været nævnt en Række andre Spørgsmaal, og jeg takker Socialministeren for de Svar, han har givet. At der skal nye Skatter til, behøver man ikke at være i Tvivl om, for naar man har Brug for flere Penge, end man har, og ikke kan laane, er det jo saa ligetil.

Ministerens Bemærkninger om Satsernes Størrelse i Forbindelse med Samfundets og Erhvervslivets Bæreevne kan jeg helt og fuldt anerkende. Det nytter ikke, man har store Sats paa Papiret, hvis der ikke bagved staar et bæredygtigt Samfund, hvor Erhvervsfunktionerne er i Virksomhed, saa Beløbene kan skaffes til Veje og Lovens Bestemmelser opfyldes.

Den højtærede Minister vilde ikke anerkende, at Beskæftigelsespolitikken har spillet Fallit; jeg kan godt forstaa, det er svært at sige det, og jeg havde i og for sig heller ikke ventet, at den højtærede Minister vilde anerkende det. Jeg har læst i „Fyens Socialdemokrat“, at Ministeriet jævnlig og alvorligt drøfter hele den vanskelige Situation, hvori vi befinder os, og naar Ministeriet

efter saa indgaaende og tunge Drøftelser fremsætter et Lovforslag, hvorefter man vil overføre 5 Aargange fra Produktionen til Folkeforsikringens Understøttelsesomraade, maa det være, fordi Ministeriet ikke de første Aar øjner nogen Udvej i det Beskæftigelsesvirvar, vi befinder os i. At Ministeren ikke holder af at sige det, kan jeg sætte mig ind i, men Handlingerne taler deres eget Sprog.

Naar man læser Lovforslaget igennem og kender lidt til de Ting, som knytter sig dertil, tror jeg ikke, ret mange af de tilstedeværende Medlemmer, enten de staar i det ene eller det andet Parti, vil bebrejde mig, at jeg, hvad Enkeltheder angaar, gemmer det, vi skal drøfte, til Udvalget, hvor vi med lige saa stort Udbytte og omtrent med lige saa stor Interesse kan gaa til en Drøftelse af dem.

Jens Thomsen: Med Hensyn til Tilskuddet til Boligbyggeriet henviste den højtærede Socialminister til Aarhus, hvor der paa dette Omraade er udført et prisværdigt Arbejde. Jeg forstod Ministeren saaledes, at Aarhus Kommune havde præsteret det Kunststykke at bygge langt billigere, end private i Almindelighed bygger. Det er en Oplysning, som forbavser mig i allerhøjeste Grad, jeg tør ikke drage i Tvivl, at det er rigtigt, men jeg tror i hvert Fald, at det er Undtagelsen, som bekræfter Regelen, for Regelen er ubetinget den, at private bygger billigere end det offentlige.

Socialministeren udtalte Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Skjerbæks Ønske om at vise et større Hensyn til Kapitalopsparing ved Rentetildeling. I den Anledning vil jeg gerne spørge Socialministeren, om der ikke var Anledning til at vise samme Hensyn til Opsparingen paa Landet som i København. Efter min Formening burde Formuegrænsen være den samme uden Hensyn til, om vedkommende bor i København eller i en Landkommune. Jeg vil sætte Pris paa at høre, om Ministerens Opfattelse ikke paa det Punkt falder sammen med min.

Socialministeren oplyste, at Spørgsmaalet om fri Kørsel for Sygekassemedlemmer var udskudt af Hensyn til Udligningsforslaget. Jeg takker Ministeren for den Forstaaelse, han udtalte om dette Spørgsmaal, jeg forstod Ministeren saaledes, at dette Spørgsmaal er af en saadan Beskaffenhed, at det bør løses, men jeg vil henstille saa indstændigt som muligt til Ministeren, at Spørgsmaalet løses netop i det foreliggende Lovforslag; det er mit Haab, at dette Lovforslag bliver gennemført, men at Ud-